

24. Tétel

Kombinatorika; A valószínűség kiszámításának kombinatorikus modellje

1. Bevezetés:

Tartalmi felépítés:

- Történeti áttekintés
- Definíciók
- Tételek (és a n elmű halmaz összes részhalmazainak számára vonatkozó bizonyítása)
- Alkalmazások (és az egyik részletesebb kifejtése)

2. Történeti áttekintés:

A kombinatorika [matematika](#) azon területe, amely egy véges [halmaz](#) elemeinek csoportosításával, kiválasztásával, sorrendbe rakásával foglalkozik. Először Leibniz rendszerezte a kombinatorikai ismereteket. Nagy területei a [gráfelmélet](#), a [hipergráfok](#) elmélete, az [extremális halmazrendszerek elmélete](#), a [leszámlálások](#) elmélete, a [Ramsey-elmélet](#), [véges geometria](#) és a [matroidelmélet](#).

3. Definíciók:

Faktoriális: Adott n pozitív egész szám esetén n faktoriálisnak nevezzük az n -nél nem nagyobb pozitív egész számok szorzatát. A 0 faktoriális és az 1 faktoriális 1-nek értelmezzük.

Jelölése: $n! = n \cdot (n-1) \cdot (n-2) \cdot \dots \cdot 3 \cdot 2 \cdot 1$.

Ismétlés nélküli permutáció: Egy adott $n (\in \mathbb{N}^+)$ elemű halmaz elemeinek egy ismétlés nélküli permutációján az n különböző elem egy sorba rendezését értjük. (pl.: székreültetés)
Jelölés: $n!$

Ismétléses permutáció: Ha az elemek között van olyan, amelyik többször is előfordul, az elemek egy sorba rendezését ismétléses permutációnak nevezzük. (pl.: 3 db 1-esből és 3 db 2-esből akarunk 6jegyű számokat. Hány db lesz?)

Jelölés: $P_n^{k_1, k_2, \dots, k_i, i} = \frac{n!}{k_1! \cdot k_2! \cdot \dots \cdot k_i!}$

Ciklikus permutáció: (körasztal☺)

$$\frac{n!}{n} = (n-1)!$$

Ismétlés nélküli variáció: Ha $n \in (\mathbb{N}^+)$ különböző elemből a sorrend figyelembe vételével kiválasztunk $k (\in \mathbb{N}^+)$ darabot (ahol $k \leq n$) (mindegyik elemet legfeljebb egyszer választhatjuk), az n különböző elemnek egy k -ad osztályú ismétlés nélküli variációját kapjuk.

Jelölés: $V_n^k = n \cdot (n-1) \cdot (n-2) \cdot \dots \cdot (n-k+1) = \frac{n!}{(n-k)!}$.

Ismétléses variáció: Ha $n \in (\mathbb{N}^+)$ -féle elemből a sorrend figyelembe vételével kiválasztunk $k (\in \mathbb{N}^+)$ darabot (egyféle elemből többet is választhatunk), az n -féle elemnek egy k -ad osztályú ismétléses variációját kapjuk.

Jelölés: $V_n^{k,i} = n^k$.

Ismétlés nélküli kombináció: Ha $n \in (\mathbb{N}^+)$ különböző elemből a sorrend figyelembe vétele nélkül kiválasztunk $k (\in \mathbb{N}^+)$ darabot (ahol $k \leq n$) (mindegyik elemet legfeljebb egyszer választhatjuk), az n különböző elemnek egy k -ad osztályú ismétlés nélküli kombinációját kapjuk.

Jelölés: $C_n^k = \binom{n}{k} = \frac{n!}{k!(n-k)!}$. Az $\binom{n}{k}$ kifejezéseket binomiális együtthatóknak nevezzük.

Ismétléses kombináció: Ha $n \in (\mathbb{N}^+)$ féle különböző elemből választunk $k (\in \mathbb{N}^+)$ darabot úgy, hogy a választás sorrendje nem számít és mindegyikféle elemből többet is választhatunk, az n -féle elem k -ad osztályú ismétléses kombinációját kapjuk.

Jelölés: $C_n^{k,i} = \binom{n+k-1}{k} = \frac{(n+k-1)!}{k!(n-1)!}$.

Valószínűség:

Adott A esemény valószínűségének azt a számot tekintjük, ami körül a relatív gyakoriság ingadozik.

Az A esemény valószínűségének a jele: $P(A)$.

A,B: esemény

1. $P: A \rightarrow [0;1]$
2. $P_{(0)}=0; P_{(1)}=1$
3. Ha $A \cdot B=0$ akkor $P_{(A+B)} = P_{(A)} + P_{(B)}$

A valószínűség klasszikus modellje (kombinatorikus modell) akkor alkalmazható, ha egy kísérletnek véges sok kimenetele van, és ezek valószínűsége egyenlő.

Ekkor egy esemény valószínűsége egyenesen arányos az eseményt alkotó elemi események számával:

$$P(A) = \frac{k}{N} = \frac{\text{kedvező esetek száma}}{\text{összes esetek száma}}.$$

4. Tételek:

Egy n elemű véges halmaz részhalmazainak száma 2^n .

Bizonyítás: - Az n elemű halmaz egy részhalmazának kiválasztásakor vagy kiválasztjuk (alá + jelet írunk), vagy nem választjuk ki (alá – jelet írunk). Mivel minden részhalmazhoz egyértelműen tartozik egy jelsorozat, és minden jelsorozathoz egyértelműen tartozik egy részhalmaz, a halmaznak ugyanannyi részhalmaza van, ahányféleképpen az elemei alá + vagy – jelet írunk. Minden elemnél két lehetőség közül választhatunk, így a lehetséges jelsorozatok száma, vagyis az n elemű halmaz részhalmazainak száma: 2^n .

5. Alkalmazások:

- lottó, totó, szerencsejáték
- mintavétel, közvélemény-kutatás, minőség-ellenőrzés
- a nyeremény igazságos szétosztása félbeszakadt játék esetén

Az 5/a pontban szereplő alkalmazás kidolgozása:

Zolika☺ most tudja meg hogy az ötös lottó főnyereménye már több mint 1 milliárd forint (MENNYI??? ☺), ezért elfut a lottózóba, és megjátssza 1 db szelvényen a kedvenc 5 számát. Hazaérve gondolkodóba (???? ☺) esik, és megpróbálja kiszámítani, mekkora is az esélye a főnyeremény megnyerésére. Zolika azt a megszorítást☺ teszi, hogy az általa megjátszott számkombinációt senki más nem játszotta meg. Zolika a matek órai tanulmányai alapján rájön, hogy az adott probléma megoldását ismétlés nélküli kombinációval számolhatja ki. Az $\binom{n}{k}$ formát használva ($n=90$, hiszen 90 db szám van az ötös lottóban, $k=5$, hiszen 5 darabot húznak ki) kiszámolja, hogy az összes lehetséges húzási kombináció darabszáma= 43949268.

$$P(A) = \frac{k}{N} = \frac{\text{kedvező esetek száma}}{\text{összes esetek száma}}.$$

Zolika a valószínűség kombinatorikus modelljét használva ($k=1$, hiszen Zolikának csak az a számkombináció jó, ami az ő szelvényén szerepel, $N=43949268$, hiszen ennyi az összes lehetséges kombináció) kiszámítja, hogy bizony-bizony az esélye a főnyereményre nagyon kicsi, csak mintegy $2,27 \cdot 10^{-08}$. Zolika ezt a számot látva úgy határoz, hogy soha többet nem veri☺ el a zsebpénzét lottózásra, hiszen a nyerési esélye nagyon kicsi.

Kidolgozója: Vojts Máté 12.D